

Sygn. akt II K 91/19 Zambrów, 24 czerwca 2019 roku

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Rejonowy w Zambrowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący Sędzia Anna Stetkiewicz

Protokolant Martyna Sienicka

w obecności Prokuratora Katarzyny Kluczek – Przybylskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 8 maja 2019 r i 17 czerwca 2019 r.

sprawy **M. M. (1) syna J. i J. z domu S., urodzonego w dniu (...) w K.**

oskarżonego o to, że:

I. W okresie od 15 lipca 2018 r. do 26 sierpnia 2018 r. w Z. województwa (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, telefonicznie kierował groźby karalne pozbawienia życia wobec M. M. (2), a ponadto w bliżej nieustalonym dniu lipca 2018 roku w Z., województwa (...) dzwoniąc do M. M. (2) kierował telefonicznie groźby popełnienia przestępstwa polegające na spaleniu domu w którym mieszkają członkowie rodziny M. M. (2), tj. siostra A. B. oraz rodzice H. i J. M., które to groźby wzbudziły u pokrzywdzonych uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione

tj. o czyn z art. 190 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

II. W okresie od 15 lipca 2018 r. do 26 sierpnia 2018 r. w Z. województwa (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru pisząc wiadomości tekstowe i dzwoniąc na numer telefonu M. M. (2) wielokrotnie znieważał ją słowami potocznie uznawanymi za obraźliwe, czym działał na szkodę M. M. (2)

tj. o czyn z art. 216 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

I. Oskarżonego M. M. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie I (pierwszym) aktu oskarżenia z tym, że czyn ten kwalifikuje z art. 190 § 1 kk w zw. z art. 12 § 1 kk i za to na mocy art. 190 § 1 kk w zw. z art. 12 § 1 kk skazuje go, zaś na mocy art. 190 § 1 kk w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk wymierza mu karę 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych.

II. Oskarżonego M. M. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie II (drugim) aktu oskarżenia z tym, że czyn ten kwalifikuje z art. 216 § 1 kk w zw. z art. 12 § 1 kk i za to na mocy art. 216 § 1 kk w zw. z art. 12 § 1 kk skazuje go, zaś na mocy art. 216 § 1 kk w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk wymierza mu karę 80 (osiemdziesiąt) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych.

III. Na mocy art. 85 § 1 i § 2 kk, art. 85 a kk, art. 86 § 1 i § 2 kk łączy orzeczone w punktach I (pierwszym) i II (drugim) wyroku jednostkowe kary grzywny i wymierza oskarżonemu M. M. (1) łączną karę 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych.

IV. Zasądza od oskarżonego M. M. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 150 (sto pięćdziesiąt) złotych tytułem opłaty oraz obciąża go pozostałymi kosztami procesu w kwocie 70 (siedemdziesiąt) złotych.

Sygn. akt II K 91/19

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. M. (1) i M. M. (2) byli małżeństwem od listopada 2008 r. Małżeństwo ich zostało rozwiązane wyrokiem Sądu Okręgowego w Ł. w dniu 21 grudnia 2018 r. Rozwód został orzeczony z wyłącznej winy M. M. (1).

Po zawarciu związku małżeńskiego kobieta zamieszkała z mężem w (...), gdzie pracowała w firmie sprzątającej. Ponieważ M. M. (1) jeszcze przed zawarciem związku małżeńskiego przebywał w (...), poznał język, zaś M. M. (2) języka nie znała, była całkowicie uzależniona od pomocy męża, zarówno w sprawach urzędowych jak i finansowo. Małżeństwo stron od początku nie funkcjonowało prawidłowo. M. M. (1) często sięgał po alkohol a pod jego wpływem bywał agresywny wobec żony. W trakcie pierwszej ciąży kobiety, mężczyzna stał się wobec niej agresywny i wulgarny. Obrażał również członków jej rodziny. 13 czerwca 2017 r., kiedy M. M. (2) była w drugiej ciąży mąż pobił ją, a następnie zwiózł do szpitala, gdzie próbował przeforsować wersje o samobójczej próbie kobiety, tłumacząc, że zamierzała ona powiesić się w garażu. Dochodzenie prowadzone w (...) stwierdziło istnienie poważnych dowodów próby zabójstwa. M. M. (1) w związku z podejrzeniem został zatrzymany, a następnie 14 lipca 2017 r. zwolniony z jednoczesnym zakazem zbliżania się do żony. Kobieta na skutek pobicia przebywała w szpitalu przez okres 2 tygodni. Po wyjściu ze szpitala nie wróciła do wspólnie zamieszkiwanego domu. Zamieszkiwała kolejno u koleżanki, u siostr zakonnych, a ostatecznie w (...) w R.. Kobieta nie zna języka (...), a bariera językowa pozbawia jej możliwości skutecznej obrony swych praw przed sądem w (...), nie posiada również dostatecznych środków finansowych na ustanowienie profesjonalnego pełnomocnika z wyboru, z urzędu pełnomocnik nie został jej przydzielony. Nie może wyjechać na stałe z (...), ponieważ M. M. (1) ma prawo kontaktu z dziećmi, a w przypadku powrotu kobiety do kraju mógłby wszcząć procedurę uprowadzenia dzieci, co miało miejsce w 2016 r., gdy M. M. (2), po pierwszym pobiciu jej przez męża wróciła z dzieckiem do kraju. Sytuacja kobiety w (...) jest zła.

W okresie od 15 lipca 2018 r. do 26 sierpnia 2018 r., w okresie wakacyjnym, M. M. (2) przyjechała wraz z dziećmi do (...)i zamieszkała u rodziców w Z.. Uzyskała zgodę Sądu w (...) na wyjazd ze starszym synem poza granice kraju. Po dwóch tygodniach pobytu w (...), od asystentki uzyskała wiadomość, że na skutek odwołania męża, sąd (...) zmienił decyzje i syn musi wrócić do (...). W dniu 15 lipca 2018 r., M. M. (1) przyjechał do (...) i kobieta przekazała mu dziecko. Po powrocie M. M. (1) do (...), mężczyzna kierował pod adresem kobiety groźby pozbawienia życia i zdrowia, wzbudzał w niej strach i obawę o własne życie i zdrowie, ponadto groził członkom rodziny M. M. (2) podpaleniem. Ponieważ kobieta była wielokrotnie nękana przez M. M. (1), groźby te wzbudziły w niej obawę spełnienia. Mężczyzna wielokrotnie, w okresie tym wysłał do niej wiadomości tekstowe, w których ubliżał jej słowami wulgarnymi, pomawiał o czynności poniżające i uwłaczające kobiecie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o: częściowo wyjaśnienia oskarżonego (k. 128v-129), zeznania świadków M. M. (2) (k. 129- 130 v), A. B. (k. 130 v-131), , A. W. (k. 10-11), (k. 216-216v) E. C. (k. 227v), pisma pokrzywdzonej wraz z załącznikami (k. 21-31), , dane osobopoznawcze oskarżonego (k. 68-69, 81, 84-87) zapytanie o karalność (k. 84-87).

Oskarżony słuchany w postępowaniu przygotowawczym i przed Sądem nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Złożone przez niego wyjaśnienia są próbą zdyskredytowania żony w oczach Sądu i umniejszenia swojej winy. Oskarżony wprawdzie potwierdził, że w stosunku do żony używał słów wulgarnych, ale jednocześnie swoje zachowanie wobec niej usprawiedliwił zdenerwowaniem. Przedstawił siebie jako ofiarę w układzie z żoną, wyjaśniając, że kobieta zabrała dziecko do (...) i nie miał z nim kontaktu, zupełnie zapominając o tym, że pokrzywdzona uciekła od niego, bowiem ten pobił ją dotkliwie. Całkowicie zapomniał o tym, że przeciwko niemu toczy się w (...) postępowanie o pobicie M. M. (2). Zdaniem oskarżonego to on jest ofiarą całej tej sytuacji, którą wywoła rodzina żony, chcąc uprzykrzyć mu życie.

Sąd odmówił wiary wyjaśnieniom oskarżonego. W świetle zeznań pokrzywdzonej, świadków w osobach A. B. oraz A. W., jego wyjaśnienia są gołosłowne, stanowią one podjęta przez niego próbę uniknięcia odpowiedzialności karnej. Świadkowie jednoznacznie potwierdzili, że to pokrzywdzona była ofiarą przemocy. Z zeznań M. M. (2) wynika jednoznacznie, że oskarżony przejawiał wobec niej nie tylko agresję słowną ale i fizyczną, wykorzystując fakt, że kobieta poza granicami kraju całkowicie pozostaje na jego łasce. Pokrzywdzona nie zna języka

(...), a bariera językowo utrudnia jej dochodzenie swoich praw przed urzędami w (...). Nie ma środków finansowych na ustanowienie profesjonalnego pełnomocnika do obrony jej praw przed sądami w (...). Z zeznań pokrzywdzonej wynika, że jej sytuacja poza granicami kraju jest ciężka, a nie ma możliwości powrotu do (...), ponieważ oskarżony ma ustalony kontakt z dziećmi a ona obawia się, że ponownie oskarżony rozpocznie procedurę porwania dziecka, przy próbie powrotu do kraju. Pokrzywdzona podała, że w okresie od 15 lipca 2017 r. do 26 sierpnia 2018 r. wielokrotnie, kontaktując się z nią telefonicznie kierował wobec niej groźby pozbawienia życia a ponadto w lipcu 2018 r. groził członkom jej rodziny podpaleniem.

Z relacji pokrzywdzonej wynika, że oskarżony wielokrotnie w okresie tym, przesyłał jej wiadomości tekstowe i w trakcie rozmów telefonicznych używał wobec niej słów powszechnie uznanych za obraźliwe. Na potwierdzenie powyższego przedłożyła wydruki wiadomości tekstowych. Nie ma najmniejszej wątpliwości, że używanie wobec kobiety słów "kurwa", „suka” lub sugestie jakoby była „studnią bez dna” oraz „ w niedziele ja ci się na twarz zlewam a w poniedziałek on” są słowami obraźliwymi, jeśli nawet oskarżony miałby inne zdanie w tym temacie. Sąd dał wiarę zeznaniom pokrzywdzonej. Przytoczone przez nią fakty, potwierdzają pozostali świadkowie słuchani w sprawie. Z zeznań A. W. wynika, że kobiety pracowały razem w firmie sprzątającej w (...). Z zeznań jej wynika, że pokrzywdzona była ofiarą przemocy. Z relacji świadka wynika, że w lipcu 2019 r. przebywała w (...) i spotkała się z pokrzywdzoną. W trakcie spotkania zadzwonił do pokrzywdzonej M. M. (1) i w rozmowie wyzywał pokrzywdzoną słowami wulgarnymi oraz straszył ją, że „spali jej rodzinę”.

Również A. B. potwierdziła zeznania pokrzywdzonej. Świadek wskazała, że w okresie, kiedy pokrzywdzona przebywała w (...)na wakacjach, M. M. (1) wielokrotnie dzwonił do niej grożąc jej pozbawieniem życia i wyzywając słowami wulgarnymi. Z relacji świadka wynika, że pokrzywdzona obawia się męża. Każda rozmowa z nim kończy się płaczem pokrzywdzonej. Świadek podała, że strach pokrzywdzonej przed mężem jest tym bardziej uzasadniony, że kilkakrotnie była pobita przez męża. Obawa o swoje życie i zdrowie jest uzasadniona również faktem, że M. M. (2), w (...)przebywa sama i nie może liczyć na pomoc rodziny mieszkającej w(...). Z zeznań świadka wynika, że kobieta obawia się również, że oskarżony może spełnić swoje groźby podpalenia wobec członków jej rodziny. Zdaniem świadka mężczyzna jest nieobliczalny i jest agresorem.

Zeznaniom świadków sąd dał wiarę w całości. Są one logiczne, spójne, korelują z materiałem dowodowym zgromadzonym w aktach sprawy. Dowody w postaci wydruków wiadomości tekstowych zeznania te uwiarygodniły.

Tak zgromadzony materiał dowody w ocenie sądu pozwala na przyjęcie, że oskarżony w dniu w okresie od 15 lipca 2018 r. do 26 sierpnia 2018 r. w Z. wielokrotnie groził pokrzywdzonej M. M. (2) pozbawieniem życia, a członkom jej rodziny spaleniem domu, w którym mieszkają, a groźby te wzbudziły w nich uzasadnioną obawę jej spełnienia. Czyn ten wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 190 § 1 kk. w zw. z art. 12 § 1 kk. Według „Komentarza do Kodeksu Karnego” pod redakcją prof. Andrzeja Zolla, przepis art. 190 § 1 k.k. chroni wolność człowieka przed obawą popełnienia przestępstwa na jego szkodę lub szkodę osoby najbliższej. Natomiast groźba jest oddziaływaniem na psychikę drugiej osoby, której celem najczęściej jest podporządkowanie woli zagrożonego woli sprawcy. Możliwa jest jednak groźba karalna, której celem jest jedynie wywołanie u zagrożonego stanu obawy przed spełnieniem groźby. Groźba może być wyrażona za pomocą wszystkich środków, mogących przekazać do świadomości odbiorcy jej treść. Zapowiedź popełnienia przestępstwa może, więc być dokonana ustnie, na piśmie, ale także za pomocą gestu, czy też innego zachowania. **Przy czym nie jest konieczne, aby grożący miał w rzeczywistości zamiar zrealizowania groźby. Wystarczy, że treść groźby zostaje przekazana zagrożonemu. Do dokonania tego przestępstwa konieczne jest wystąpienie skutku w postaci wzbudzenia w zagrożonym uzasadnionej obawy, że groźba będzie spełniona, tzn., że zarówno okoliczności, w jakich groźba została wyrażona, jak i osoba grożącego robią wrażenie, iż groźba wyrażona została na serio.** Pokrzywdzona musi potraktować groźbę poważnie i uważać jej spełnienie za prawdopodobne. Nie jest wymagane natomiast obiektywne niebezpieczeństwo realizacji groźby. W ocenie sądu z taką sytuacją mamy do czynienia w niniejszej sprawie. Jak wynika z zeznań pokrzywdzonej przstraszyła się słów groźby, jak wskazała oskarżony w przeszłości był w stosunku do niej agresywny. Ponadto już po ich rozstaniu nie dawał jej spokoju, atakując ją wiadomościami i tekstowymi i telefonami. Pokrzywdzona zamieszkuje sama i boi się oskarżonego.

Oskarżony kierował również groźby karalne w stosunku do członków rodziny pokrzywdzonej, grożąc im spalaniem domu. Z zeznań siostry pokrzywdzonej wynika, że ona również obawia się oskarżonego. Słowa groźby spalania domu rodzinie M. były skierowane do pokrzywdzonej. Groźba może być skierowana bezpośrednio do pokrzywdzonego, jak również do osoby trzeciej z zamiarem przekazania jej ofierze. Tak też i było w tym przypadku groźbę usłyszała pokrzywdzona - która, w trosce o życie i zdrowie członków jej rodziny przekazała ją dalej. Uznając oskarżonego za winnego zarzucanego mu czynu sąd wymierzył mu karę jak 150 stawek dziennych grzywny. Kara ta zdaniem Sądu będzie adekwatna do stopnia zawinienia i stopnia społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonemu czynu.

Sąd nie miał wątpliwości że oskarżony w okresie od 15 lipca 2018 r. do 26 sierpnia 2018 r., wielokrotnie, pisząc do pokrzywdzonej wiadomości tekstowe i dzwoniąc do niej używał wobec M. M. (2) słów powszechnie uznanych za obelżywe i poniżające ją. Nie ma najmniejszej wątpliwości, że słowa o treści „kurwa, suka i szmata, były kierowane do pokrzywdzonej, co zresztą sam oskarżony potwierdził. Słowa te są obraźliwe i uwłaczające godności kobiety. Sąd nie miał wątpliwości, że zachowaniem swym oskarżony wyczerpał znamiona czynu z art. 216 § 1 kk w zw. z art. 12 § 1 kk. Uznając oskarżonego za winnego zarzucanego mu czynu sąd wymierzył mu karę jak 80 stawek dziennych grzywny. Kara ta zdaniem Sądu będzie adekwatna do stopnia zawinienia i stopnia społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonemu czynu.

Zważywszy na wszystkie okoliczności popełnionego czynu i warunki osobiste sprawcy, sąd uznał iż łączna kara grzywny w wymiarze 150 stawek dziennych grzywny jest kara adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu. Jednocześnie orzeczona wobec oskarżonego kara finansowa będzie dla oskarżonego będzie dla niego wystarczającym bodźcem do zmiany zachowania i przestrzegania prawa w przyszłości.

Sąd ustalił wysokość stawki dziennej na kwotę 10 złotych. Oskarżony posiada własną działalność gospodarczą i osiąga stały dochód w wysokości 2-3 tysięcy euro, a zatem wyznaczona przez sąd wysokość stawki dziennej nie przekracza jego możliwości finansowych.

Jednocześnie sąd obciążył oskarżonego kosztami postępowania w sprawie.